

EN MASUM GÖZYAŞI

"Kuyu kurumadıkça suya değer vermeyi bilmeliyiz." Portekiz atasözü

"Suyun hüküm sürdüğü yerde toprak itaat etmelidir." Afrika atasözü

"Ekmek babaysa anne sudur." Rus atasözü

"Suyun değeri, kuyu kuruyunca anlaşılır." (Thomas Fuller)

Coğrafya farklı, kültür farklı, zihinler farklı. Ama konu ortak: "Su, değerlidir."

Peki, bu kadar farklılıklar içerisinde ortak bir değer olmasının sebebini insanoğlu hiç düşündü mü? Bu soruya cevap aradı mı?

Neydi su? Bizlere fen derslerinde öğretildiği gibi iki hidrojen bir oksijen atomunun bir araya gelmesi miydi sadece? Suyun tanımını bu kadar basite indirgemek ne kadar doğru? Madem buydu su, neden tüm dünya bir damla su için kan akıtmakta geri kalmıyor? Madem bu kadar basitti her şey, neden bütün uygarlıklar suyun etrafında kendilerine hayat kurmuşlar? Peki, üçüncü Dünya Savaşı'nın "su" sebebiyle çıkacağını bilmeyen var mı acaba? Eğer su, sandığımız kadar önemsiz değilse o zaman suyu bu kadar hoyratça kullanmamızın sebebini kim açıklayabilir? Suyu "tükenmez bir hazine" gibi davranmamız nedendir acaba? Tüm zehirli atıklarımızı toprakla birlikte suya bırakmamız ne kadar akıl karı?

Musluğu kapatmak, zehirlerimizi suya salmamak, bilinçsiz sulamadan uzak durmak, kısacası suyu "gerçek bir değer" gibi görüp suya bu şekilde davranmak için neyi bekliyoruz?

Musluğu açtığımızda su yerine hava gelince mi farkına varacağız bu değer? Her haneye kişi başı belli miktarda su verilince mi bilinçleneceğiz? Yeşil, kahverengiye mi döndüğünde aklımız başımıza gelecek? Su, toprağı terk edince mi "ahlar" yükselecek gökyüzüne? Su ayrılınca topraktan bereketsiz tarlalarla yüzleşince mi "su" diye ağlayacağız? Su ağaçlardan damla damla çekilince mi "suyun yaşam" olduğunu idrak edeceğiz? Suyun insanları birleştirmeyip ayırttığı gün mü suya gereken değeri vermediğimizi anlayacağız? Suyun "taşınan" değil, "taşıyan" olması gerektiğini fark ettiğimizde mi yanlış yaptığımıza karar vereceğiz? Suyun, savaşın değil barışın simgesi olması gerektiğini hangi acıları yaşadıkten sonra içselleştireceğiz?

Sahi, neydi su? Yaşamın başlangıcı, hayatın devamı mı, uygarlıkların ana vatani, dünyadaki en büyük döngünün "öznesi" mi, kurak toprakların duası, dökülen en masum "gözyaşı" mı? Yoksa sadece akıp giden, sonu gelmeyecek sanılan bir sıvı mı? Karar insanoğlunun. İnsanlık, vereceği kararın tüm sorumluluklarını da almak zorunda. Gelecek nesillere bırakılacak mirasın ne olacağı şimdiki adımların bir sonucu olacak. Bunu bilerek davranmak çocuklarımıza bırakacağımız en büyük hazinedir.

Kompozisyon Yarışması İkincisi

Mehmet Akif YAVUZ

Gazipaşa Ortaokulu/GÜMÜŞHANE